

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ КЪМ КОНВЕНЦИЯТА СРЕЩУ УПОТРЕБАТА НА ДОПИНГ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА

Ратифициран със закон, приет от 39-то НС на 9.02.2005 г. - ДВ, бр. 17 от 22.02.2005 г.
Издаден от Държавната агенция за младежта и спорта, обн., ДВ, бр. 82 от 14.10.2005 г., в
сила за Република България от 1.10.2005 г.

Държавите - страни по този протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг
на Съвета на Европа (ETS No 135), подписана в Страсбург на 16 ноември 1989 (наричана
по-долу "конвенцията"),

взимайки предвид, че едно общо споразумение за взаимно признаване на
антидопингов контрол, предвиден в членове 4.3.г и 7.3.б от конвенцията, би повишило
ефективността на този контрол, като допринесе за хармонизиране, прозрачност и
ефективност на съществуващите и бъдещите двустранни и многоструанни допингови
споразумения, постигнати в тази област, и чрез осигуряване необходимите правомощия за
такъв контрол при липсата на споразумения по този въпрос,

имайки желание да подобрят и осигурят прилагането на разпоредбите на конвенцията,
се споразумяха за следното:

Член 1 - Взаимно признаване на допингконтрола

1. Взимайки предвид разпоредбите на чл. 3.2 , 4.3.г и 7.3.б от конвенцията, страните
взаимно признават компетенциите на спортните или националните антидопингови
организации при провеждането на допинг контрола на тяхна територия в съответствие с
националните разпоредби на страната домакин по отношение на спортистите и
спортиските от останалите страни по конвенцията. Резултатите от този контрол ще бъдат
предоставяни едновременно на националната антидопингова организация и националната
спорна федерация на съответния спортист или спортистка, на националната
антидопингова организация на страната домакин, както и на Международната спортна
федерация.

2. Страните предприемат необходимите мерки за провеждане на допингконтрол,
който може да бъде в допълнение на този, който вече е извършен по силата на предишно
двустранно или друго споразумение. С оглед да се гарантира съответствието с
международните стандарти спортните и националните антидопингови
организации трябва да бъдат сертифицирани по стандартите за качество ISO за
допингконтрол, признати от Надзорната група, учредена в съответствие с чл. 10 от
конвенцията .

3. По същия начин страните признават и компетенциите на Световната антидопингова
agenция (WADA) и тези на други антидопингови организации, действащи под нейно
ръководство, при провеждането на извънсъстезателен контрол на техните спортисти и
спортиските, независимо дали са на тяхна територия или не. Резултатите от тези тестове се
предоставят на националната антидопингова организация на съответния спортист или
спортистка. Този контрол се осъществява със съгласието на спортните организации,
предвидени в член 4.3.в от конвенцията, в съответствие с действащите разпоредби и
предвидените условия на националното законодателство на страната домакин.

Член 2 - Осигуряване прилагането на конвенцията

1. Надзорната група, създадена в съответствие с чл. 10 от конвенцията , следи за
прилагането и изпълнението на конвенцията по отношение на всяка от страните.
Наблюдението се извършва от оценяващ екип, чийто членове се назначават за тази цел от
Надзорната група. Членовете на оценяващия екип се избират въз основа на своята

призната компетентност в областта на антидопинга.

2. Оценяващият екип разглежда националните доклади, представени предварително от заинтересованите страни, и извършва посещения на място, когато това е необходимо. Въз основа на своите наблюдения относно изпълнението на конвенцията екипът представя на Надзорната група оценъчен доклад, съдържащ неговите заключения и възможни препоръки. Оценъчните доклади са публични. Засегнатата страна има право да прави бележки по заключенията на оценяващия екип, които формират част от доклада.

3. След консултации със засегнатите страни се изготвят националните доклади и се извършват оценъчни посещения по график, съставен от Надзорната група. Страните разрешават посещението на оценяващия екип и настърчават съответните национални органи да му сътрудничат изцяло.

4. Оперативните процедури по оценката (включващи съгласувана схема за оценка на изпълнението на конвенцията), посещенията и последващите действия се определят с правила, приети от Надзорната група.

Член 3 - Резерви

По разпоредбите от този протокол не могат да се правят никакви резерви.

Член 4 - Изразяване на съгласие за обвързаност

1. Този протокол е открит за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа, другите държави - подписали конвенцията или страни по нея, които могат да изразят съгласието си за обвързване чрез:

а. подписване без условие за ратификация, приемане или одобрение, или

б. подписване при условие за ратификация, приемане или одобрение, последвано от ратификация, приемане или одобрение.

2. Страна, подписала конвенцията, не може да подпише този протокол без условие за ратификация, приемане или одобрение, нито да депозира документ за ратификация, приемане или одобрение, освен ако предварително или едновременно не е изразила съгласието си да бъде обвързана с конвенцията.

3. Документи за ратификация, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 5 - Влизане в сила

1. Този протокол влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период след датата, на която пет държави - страни по конвенцията, са изразили съгласието си да бъдат обвързани с него в съответствие с разпоредбите на чл. 4 .

2. По отношение на всяка държава, която впоследствие изрази съгласието си да бъде обвързана с него, протоколът влиза в сила на първия ден от месеца, последващ изтичането на тримесечен период след датата на подписване или депозиране на документи за ратификация, приемане или одобрение.

Член 6 - Присъединяване

1. След откриването за подписване на този протокол всяка държава, която ще се присъедини към конвенцията, може да се присъедини и към протокола.

2. Присъединяването се осъществява чрез депозиране на документ за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа, който влиза в сила на първия ден от месеца, последващ изтичането на тримесечен период след датата на депозирането.

Член 7 - Териториално прилагане

1. При подписване или депозиране на документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване всяка държава може да определи територията или териториите, по отношение на които този протокол се прилага.

2. Всяка държава на която и да е по-късна дата чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа може да разшири прилагането на този протокол за която и да е територия, посочена в декларацията. По отношение на тази територия протоколът влиза в сила на първия ден от месеца, след изтичането на тримесечен период от датата, на която Генералният секретар е получил декларацията.

3. Всяка декларация, направена по начин, посочен в предишните два параграфа, по отношение на която и да е територия, спомената в нея, може да бъде оттеглена чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа. Това оттегляне влиза в сила на първия ден от месеца, последващ изтичането на тримесечен период след датата на получаване на известието от Генералния секретар.

Член 8 - Деноносиране

1. Всяка от страните по всяко време може да деноносира този протокол чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Деноносирането влиза в сила на първия ден от месеца, последващ изтичането на шестмесечния период след датата на получаване на известието от Генералния секретар.

Член 9 - Уведомяване

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, останалите държави, подписали конвенцията или са страни по нея, и всяка държава, която е поканена да се присъедини към нея, за:

- а. всяко подписване;
- б. депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване;
- в. всяка дата на влизане в сила на този протокол в съответствие с чл. 5, 6 и 7;
- г. всяко деноносиране;
- д. всяко друго действие, уведомление или съобщение, свързано с този протокол.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този протокол.

Съставен във Варшава на 12 септември 2002 г. на английски и френски език, като и двета текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа препраща заверени копия до всички държави - членки на Съвета на Европа, на останалите държави, подписали конвенцията или са страни по нея, и всяка държава, поканена да се присъедини към конвенцията.